

Morenita

PARAFIA MATKI BOŻEJ KRÓLOWEJ MEKSYKU W ŁASKACH

i przygotować smakowite półmiski, pod którymi ugnie się „postny” wigilijny stół)... Myślę raczej o koniecznym zatrzymaniu się w naszej życiowej aktywności, o niezbędnym przystąpieniu... O duchowym „przebudzeniu się” i uwadze, która pozwoli nam, w tym świętym czasie, **odróżnić to, co pilne, od tego, co ważne** (wśród natłoku spraw pilnych łatwo można bowiem przegapić te naprawdę ważne)... *Uważajcie i nie śpijcie!* Może trochę mniej snu (Roraty?), lekkie przestawienie priorytetów (więcej modlitwy? adwentowe rekolekcje?), więcej czasu dla najbliższych (mniej przed telewizorem?), dostrzeżenie potrzebującego, który (przypadek?) znalazł się w pobliżu... By być gotowym.

ks. Grzegorz

Ogłoszenia

1. Dziś pierwsza niedziela Adwentu. Rozpoczyna się **pobożny i radosny czas oczekiwania na przyjście Pana**. Wspominając pierwsze przyjście Zbawiciela na świat, przygotowujemy się do dobrego przeżycia świąt Narodzenia Pańskiego, a zarazem wybiegamy myślą ku przyszłości, oczekując chwalebego przyjścia Pana u kresu historii.

2. Zbliża się czas adwentowych rekolekcji. Odbędą się – jak zawsze przed uroczystością patronalną naszej parafii – w dniach **9-11 grudnia (od piątku do niedzieli)**. Ich tegoroczne motto to prośba uczniów skierowana do Jezusa: „**Panie, naucz nas się modlić**”.

3. Od poniedziałku rozpoczynają się Roraty. Zapraszamy w dni powszednie na **godz. 6.45**. Msza św. roratnia rozpoczyna się kwadrans wcześniej, by łatwiej nam było zdążyć do pracy i do szkoły. Szczególnie serdecznie zapraszamy dzieci (przynieście roratnie lampiony!) i prosimy rodziców, by pomogli swoim pociechom w pięknym przeżywaniu adwentowego oczekiwania.

4. W tym tygodniu przypada pierwszy piątek miesiąca. Msze święte w tym dniu – o godz. 6.45 (Roraty) i o godz. 18.30. Okazja do spowiedzi – pół godziny przed Mszą świętą. W pierwszy piątek odwiedzimy także z Komunią świętą naszych chorych.

5. Zgodnie z corocznym zwyczajem Panie z kręgów Żywego Różańca proszone są o pomoc w roznoszeniu do naszych domów **poświęconych opłatków wigilijnych**. Żadne inne osoby nie są upoważnione do roznoszenia opłatków w imieniu parafii. W opłatki wigilijne można również zaopatrywać się w zakrystii i kancelarii.

6. Dziś mija rok od wydania pierwszego numeru Morenity. Dziękujemy za zainteresowanie, zarówno papierowym wydaniem, jak i wersją elektroniczną gazetki na naszej stronie internetowej i zapraszamy do dalszej lektury!

DZIĘKUJEMY ZA OFIARY NA POKRYCIE KOSZTÓW DRUKU GAZETKI

PARAFIA MATKI BOŻEJ KRÓLOWEJ MEKSYKU
Laski, ul. 3 Maja 40/42,
05-080 Izabelin
tel.: **(22) 752 21 07**

MSZE ŚW. W NIEDZIELE I ŚWIĘTA:
9.00, 10.30 (z udziałem dzieci), 12.00 i 19.00
MSZE ŚW. W DNI POWSZEDNIE:
7.00 i 18.30

strona: www.parafiawlaskach.pl e-mail: parafiawlaskach@gmail.com
nr konta parafii: **18 1020 1026 0000 1102 0016 9920**

Liturgia Słowa

I CZYTANIE (Iz 63,16-19. 64,3-7)

Tyś, Panie, naszym Ojcem, "Odkupiciel nasz" to Twoje imię odwieczne. Czemuż, o Panie, dozwalam nam błądzić z dala od Twoich dróg, tak iż serce nasze staje się nieczułe na bojaźń przed Tobą? Odmień się przez wzgląd na Twoje sługi i na pokolenia Twojego dziedzictwa. Obyś rozdarł niebiosy i zstąpił przed Tobą skłębity się góry. Ani ucho nie słyszało, ani oko nie widziało, żeby jakiś bóg poza Tobą czynił tyle dla tego, co w nim pokłada ufność. Wychodzisz naprzeciw tych, co radośnie pełnią sprawiedliwość i pamiętają o Twych drogach. Oto Tyś zawrzał gniewem, bośmy grzeszyli przeciw Tobie od dawna i byliśmy zbuntowani. My wszyscy byliśmy skalani, a wszystkie nasze dobre czyny jak skrwawiona szmata. My wszyscy opadliśmy zwiędli jak liście, a nasze winy poniosły nas jak wicher. Nikt nie wzywał Twojego imienia, nikt się nie zbudził, by się chwycić Ciebie. Bo skryłeś Twoje oblicze przed nami i oddałeś nas w moc naszej winy. A jednak, Panie, Tyś naszym Ojcem. Myśmy glina, a Ty naszym twórcą. Dziełem rąk Twoich jesteśmy my wszyscy.

PSALM RESPONSORIJNY (Ps 80)

REF.: **Odnów nas, Boże, i daj nam zbawienie.**

Powróć, Boże, Zastępów,
wejrzyj z nieba, spójrz i nawiedz tę winorośl.
Chroń to, co to zasadziła Twoja prawica,
latorośl, którą umocniłeś dla siebie.

II CZYTANIE (1 Kor 1,3-9)

Łaska wam i pokój od Boga Ojca naszego, i Pana Jezusa Chrystusa! Bogu mojemu dziękuję wciąż za was, za łaskę daną wam w Chrystusie Jezusie. W Nim to bowiem zostaliście wzbogaceni we wszystko: we wszelkie słowo i wszelkie poznanie, bo świadectwo Chrystusowe utrwaliło się w was, tak iż nie brakuje wam żadnego daru łaski, gdy oczekujecie objawienia się Pana naszego Jezusa Chrystusa. On też będzie umacniał was aż do końca, abyście byli bez zarzutu w dzień Pana naszego Jezusa Chrystusa. Wierny jest Bóg, który powołał nas do wspólnoty z Synem swoim Jezusem Chrystusem, Panem naszym.

ALLELUJA

Okaz nam, Panie, łaskę swoją
i daj nam swoje zbawienie.

EWANGELIA (Mk 13,33-37)

Jezus powiedział do swoich uczniów: Uważajcie, czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie. Bo rzecz ma się podobnie jak z człowiekiem, który udał się w podróż. Zostawił swój dom, powierzył swoim sługom staranie o wszystko, każdemu wyznaczył zajęcie, a odźwiernemu przykazał, żeby czuwał. Czuwajcie więc, bo nie wiecie, kiedy pan domu przyjdzie: z wieczora czy o północy, czy o pianiu kogutów, czy rankiem. By niespodzianie przyszedłszy, nie zastał was śpiących. Lecz co wam mówię, mówię wszystkim: Czuwajcie!

Słowo o Słowie

JUŻ – I JESZCZE NIE

Czas terażniejszy – to on dominuje w przeważającej większości nauk i mów Jezusa, spisanych na kartach Ewangelii. Opowiadając o Królestwie Bożym, Jezus ukazuje swoim słuchaczom rzeczywistość, która **już** się zaczyna: oto siewca **już** wyszedł siał, oto sieć **już** została zarzucona w morze, oto pasterz **już** wyruszył na poszukiwanie zaginionej owcy... *Oto spełniają się słowa Pisma, które słyszeliście...*

Szkoła liturgiczna

NOWY ROK LITURGICZNY

Spirala czasu

Nowy rok kościelny, liturgiczny rozpoczyna się dokładnie od pierwszej niedzieli Adwentu, a kończy na sobocie 34. Tygodnia zwykłego. Po drodze mamy w nim okazję przeżyć okres Bożego Narodzenia, czas Wielkiego Postu i Wielkanocy i najdłużej trwający, równie obfity w przeżycia – okres zwykły. Już na pierwszy rzut oka widać, że choć rok kalendarzowy ma tyle samo dni i tygodni, co rok liturgiczny – to różnią się wieloma elementami (początek roku liturgicznego przypada na koniec listopada i początek grudnia). Podstawową różnicą jest jakby zupełnie inna filozofia: **rok liturgiczny ma na celu głosić chwałę Bożą i uświęcać wiernych. Stąd też cała historia zbawienia, przekazana nam na kartach Biblii, wtłoczona zostaje w ramy jednego roku, byśmy mogli stopniowo odsłaniać całe Misterium Chrystusa:** oczekiwanie, zwiastowanie, nadejście, działalność, śmierć, powrót, nowe

Ale szczególnie poruszający jest czas terażniejszy w Jezusowym nauczaniu o dniu Jego powrotu. Bo – choć przekład Biblii Tysiąclecia nie pozwala nam tego dostrzec – w tekstach tych Jezus mówi o dniu, który nadchodzi, o czasie, który jest, o panu, który powraca... To się już dzieje – choć może na pełen „efektów specjalnych” dzień ostatecznego rozstrzygnięcia musimy jeszcze chwilę poczekać, to przecież teraz właśnie odbywa się sąd nad światem. **TERAZ** dokonuje się nasza weryfikacja... Jesteśmy dziećmi Bożymi, dziećmi światłości, ale – czym będziemy...?

Król nadchodzi. Oto stoi u drzwi i kołaczę... ■

życie. Co więcej: na kontemplację tych Bożych tajemnic mamy nie jeden rok, ale tyle lat, ile Pan Bóg pozwoli nam żyć. **Bo każdy rok jest okazją, byśmy na te wydarzenia spojrzeli inaczej, nieco dojrzałej.** Co roku jesteśmy w jakimś sensie inni – inaczej przeżywamy Adwent czy Boże Narodzenie, mając lat 5, 18, 35 czy 80. Nasz udział w roku liturgicznym porównuje się czasem do spirali: kręcimy się w kółko – ale każdy dzień jest na innym miejscu tego koła. Cała chrześcijańska mądrość polega na tym, by ten ruch w koło postępował ciągle w górę – jak w spirali, to znaczy: by przeżycia roku liturgicznego z roku na rok były coraz głębsze, bardziej zrozumiałe, wnoszące w nasze życie kolejne, nowe wartości duchowe, dające nam szansę weryfikowania naszego postępowania.

Odsłona pierwsza – Adwent

Już na samym początku Adwentu słyszymy słowa Chrystusa: „Czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy pan domu nadejdzie”. Jest to pierwsza prawda: **musimy być nieustannie przygotowani na przyjście Pana.** Bo Adwent – to czynne, aktywne przygotowanie się na radość Bożego Narodzenia.

W ciągu tego czasu radosnego oczekiwania na przyjście Zbawiciela nie raz w liturgii mszalnej usłyszemy słowo: „czuwajcie”. Niejednokrotnie spojrz na nas surowo św. Jan Chrzyciel i przypomni głosem wołającego na pustyni o potrzebie naprawy życia i przemiany.

Dlaczego? Czyżby Bóg bał się, że prześpimy to wielkie wydarzenie? Czy nawoływania: *mieście się na baczności, czuwajcie, uważajcie, prostujcie drogę Panu* nie są swego rodzaju zgrzytem w naszej radości oczekiwania?... Pozornie tak, ale kiedy się bliżej temu przyjrzymy, dostrzeżemy, że **każde wielkie wydarzenie musi być poprzedzone solidnym przygotowaniem.**

Podobna postawa powinna wytworzyć się i u nas, którzy przeżywamy czas przygotowania się na przyjęcie do naszych serc narodzonego Chrystusa, a w dalszej perspektywie do przygotowania się na powtórne przyjście Chrystusa, na Sąd Ostateczny. **Swoje miejsce musi w nas znaleźć chrześcijańska radość, ale także**

umiejętność wyrzeczenia. Dlatego zbieramy się codziennie na Mszy roratniej, odmawiamy sobie różnych przyjemności, by w ten sposób dać wyraz swojej gotowości. (...)

Na cóż byłyby nasze adwentowe dni przygotowania na przyjście Chrystusa, skoro byśmy o Nim mieli potem zapomnieć? Po co

nasz trud, nasze wyrzeczenia, kiedy w niczym nasza miłość do Boga i ludzi nie uległaby polepszeniu, nasza wiara w Boga nie stałaby się bardziej dojrzała?

Jeśli nasze pragnienie przygotowania się na przyjście Pana będzie odpowiednio silne, wtedy Bóg z pewnością, obdarzwszy nas

swoimi łaskami, przyjdzie do nas, by z nami pozostać **aż do czasów, kiedy będziemy mogli widzieć się z Nim twarzą w twarz, kiedy będziemy mogli trwać w wiecznej radości.**

„Tak więc czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy przyjdzie ten czas”. ■

(za: ks. dr W. Przewski, www.opoka.pl)

Kilka słów od proboszcza

PO CO NAM ADWENT?

Słyszmy dziś w Ewangelii Jezusowe wezwanie: *Uważajcie i czuwajcie!* A dokładniej: *Uważajcie i nie śpijcie!* Adwent, który właśnie się rozpoczyna, jest czasem wielkiej szansy, ale może też stać się czasem zmarnowanych okazji. I nie chodzi tu bynajmniej o dobre przygotowanie zbliżających się świąt (choć niektórzy mogą być przekonani, że Adwent jest właśnie po to, by zrobić zawczasu solidne zakupy, porządnie wysprzątać mieszkanie